

Domstolens beslut (åttonde avdelningen) av den 12 december 2013 (begäran om förhandsavgörande från Tribunale ordinario di Aosta — Italien) — Rocco Papalia mot Commune di Aosta

(Mål C-50/13) ⁽¹⁾

(Begäran om förhandsavgörande — Artikel 99 i domstolens rättegångsregler — Socialpolitik — Direktiv 1999/70/EG — Klausul 5 i ramavtalet om visstidsarbete — Offentliga sektorn — På varandra följande avtal — Missbruk — Skadestånd — Villkor för skadestånd när anställningsavtalet olagligen har tidsbegränsats — Likvärdighetsprincipen och effektivitetsprincipen)

(2014/C 52/39)

Rättegångsspråk: italienska

Hänskjutande domstol

Tribunale ordinario di Aosta.

Parter i målet vid den nationella domstolen

Kärande: Rocco Papalia

Svarande: Commune di Aosta

Saken

Begäran om förhandsavgörande — Tribunale ordinario di Aosta — Tolkning av klausul 5 i rådets direktiv 1999/70/EG av den 28 juni 1999 om ramavtalet om visstidsarbete undertecknat av EFS, UNICE och CEEP (EGT L 174, s. 43) — Offentlig förvaltning — Skadestånd i fall då det rättsstridigt har fastställts när ett anställningsavtal ska upphöra att gälla — Villkor — Bevis för den uppkomna skadan — Krav på bevis för att den anställda tackat nej till bättre anställningserbjudanden

Avgörande

Rådets direktiv 1999/70/EG av den 28 juni 1999 om ramavtalet om visstidsarbete undertecknat av EFS, UNICE och CEEP ska tolkas så, att det utgör hinder för sådana bestämmelser i en nationell lagstiftning som de som är i fråga i det nationella målet, enligt vilka det, avseende fall där en offentlig arbetsgivare har använt sig av flera på varandra följande avtal om visstidsanställning på ett sätt som utgör missbruk, endast föreskrivs att den berörda arbetstagaren har rätt att erhålla skadestånd för den skada han anser sig ha lidit på grund härav, medan denne inte har någon rätt att få visstidsanställningen omvandlad till tillsvidareanställning, när arbetstagaren endast har rätt till skadestånd om arbetstagaren kan bevisa att han eller hon tvingats att avstå från andra, mer gynnsamma anställningsmöjligheter, under förutsättning att detta krav medför att det i praktiken blir omöjligt eller orimligt svårt för arbetstagaren att utöva sina rättigheter enligt unionsrätten.

Det ankommer på den hänskjutande domstolen att bedöma huruvida de bestämmelser i nationell rätt som syftar till att beivra offentlig arbetsgivares användning av flera på varandra följande avtal om visstidsanställning, när den utgör missbruk, är förenliga med dessa principer.

⁽¹⁾ EUT C 147, av den 25.5.2013.

Domstolens beslut (sjätte avdelningen) av den 12 december 2013 — Fercal — Consultadoira e Serviços, Ld^a mot Byrån för harmonisering inom den inre marknaden (varumärken, mönster och modeller), Jacson of Scandinavia AB

(Mål C-159/13) ⁽¹⁾

(Överklagande — Gemenskapsvarumärke — Förordning (EG) nr 40/94 — Ordmärket JACKSON SHOES — Ansökan om ogiltighetsförklaring framställd av innehavaren av den nationella firman Jacson of Scandinavia AB — Ogiltighetsförklaring — Uppenbart att överklagandet ska avvisas)

(2014/C 52/40)

Rättegångsspråk: portugisiska

Parter

Klagande: Fercal — Consultadoria e Serviços, Ld^a (ombud: A.J. Rodrigues, advogado)

Övriga parter i förfarandet: Byrån för harmonisering inom den inre marknaden (varumärken, mönster och modeller) (ombud: P. Guimarães och G. Schneider), Jacson of Scandinavia AB

Saken

Överklagande av den dom som tribunalen (femte avdelningen) meddelade den 24 januari 2013 i mål T-474/09, Fercal — Consultadoria e Serviços mot harmoniseringsbyrån — Jacson of Scandinavia, genom vilken tribunalen ogillade en talan mot det beslut som meddelats av harmoniseringsbyråns andra överklagandenämnd den 18 augusti 2009 (ärende R 1253/2008-2) angående ett ogiltighetsförfarande mellan Jacson of Scandinavia AB och Fercal — Consultadoria e Serviços, Ld^a.

Avgörande

1. Överklagandet ogillas.
2. Fercal — Consultadoria e Serviços Ld^a ska ersätta rättegångskostnaderna.

⁽¹⁾ EUT C 171, 15.6.2013.

Domstolens beslut (sjätte avdelningen) av den 7 november 2013 — (begäran om förhandsavgörande av Tribunale di Cagliari — Italien) — brottmål mot Sergio Alfonso Lorrai

(Mål C-224/13) ⁽¹⁾

(Begäran om förhandsavgörande — Artikel 53.2 i domstolens rättegångsregler — Grundläggande rättigheter — Oskäligt lång handläggningstid i brottmålet — Vilandeförklaring av brottmålet, på obestämd tid, om den tilltalade är så sjuk att vederbörande inte är i stånd att i medvetet tillstånd följa förfarandet — Obotlig sjukdom hos den tilltalade — Ej tillämpning av unionsrätten — Uppenbart att domstolen saknar behörighet)

(2014/C 52/41)

Rättegångsspråk: italienska

Hänskjutande domstol

Tribunale di Cagliari

Part i brottmålet vid den nationella domstolen

Sergio Alfonso Lorrai

Saken

Begäran om förhandsavgörande — Tribunal di Cagliari — Tolkning av artikel 47 andra stycket i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna och artikel 6 i Europeiska konventionen om skydd för de mänskliga rättigheterna och de grundläggande friheterna jämförd med artikel 6 EUF — Oskäligt lång handläggningstid — Nationell lagstiftning som föreskriver en skyldighet att vilandeförklara ett straffrättsligt förfarande på obestämd tid när den tilltalade är så sjuk att vederbörande inte medvetet kan delta i förandet — Skyldighet att regelmässigt undersöka den tilltalade — Obotlig sjukdom hos den tilltalade

Avgörande

Det är uppenbart att Europeiska unionens domstol saknar behörighet att besvara de frågor som har ställts av Tribunal di Cagliari (Italien).

(¹) EUT C 207, 20.07.2013

Domstolens beslut (sjunde avdelningen) av den 12 december 2013 (begäran om förhandsavgörande från Commissione Tributaria Regionale dell'Umbria — Italien) — Umbra Packaging srl mot Agenzia delle Entrate — Direzione Provinciale di Perugia

(Mål C-355/13) (¹)

(Begäran om förhandsavgörande — Rättegångsreglerna — Artiklarna 53.2 och 99 — Svaret på en fråga i en begäran om förhandsavgörande kan klart utläsas av rättspraxis — Uppenbart att begäran om förhandsavgörande inte kan tas upp till sakprövning — Elektroniska kommunikationsnät och kommunikationstjänster — Direktiv 2002/20/EG (auktorisationsdirektiv) — Artikel 3 — Uttag av en statlig koncessionsavgift när avtal om telefonabonnemang ingås — Avgiften tas inte ut på förbetalda telefonkort — Artikel 102 FEUF)

(2014/C 52/42)

Rättegångsspråk: italienska

Hänskjutande domstol

Commissione Tributaria Regionale dell'Umbria

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: Umbra Packaging srl

Motpart: Agenzia delle Entrate — Direzione Provinciale di Perugia

Saken

Begäran om förhandsavgörande — Commissione Tributaria Regionale dell'Umbria — Tolkning av artikel 3 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2002/20/EG av den 7 mars 2002 om auktorisation för elektroniska kommunikationsnät och kommunikationstjänster (auktorisationsdirektiv) (EGT L 108, s. 21) och av artikel 102 FEUF — Nationell lagstiftning som ålägger mobiltelefonoperatörer en avgift — Uttag av en statlig koncessionsavgift när avtal om telefonabonnemang ingås — Avgiften tas inte ut på förbetalda telefonkort

Avgörande

Artikel 3 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2002/20/EG av den 7 mars 2002 om auktorisation för elektroniska kommunikationsnät och kommunikationstjänster (auktorisationsdirektiv) ska tolkas på så sätt att den inte utgör hinder mot en sådan nationell lagstiftning som den som rör avgiften på verksamhet som bedrivs inom ramen för en statlig koncession.

(¹) EUT C 260, 7.9.2013.

Begäran om förhandsavgörande framställd av Curtea de Apel Timișoara (Rumänien) den 3 juni 2013 — Agenția de Plăți și Intervenție pentru Agricultură (APIA) — Centrul Județean Timiș mot Curtea de Conturi a României, Camera de Conturi a Județului Timiș

(Mål C-304/13)

(2014/C 52/43)

Rättegångsspråk: rumänska

Hänskjutande domstol

Curtea de Apel Timișoara

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: Agenția de Plăți și Intervenție pentru Agricultură (APIA) — Centrul Județean Timiș

Motpart: Curtea de Conturi a României, Camera de Conturi a Județului Timiș

Intervenant: Agenția de Plăți și Intervenție pentru Agricultură (APIA)

Tolkningsfråga

Utgör bestämmelserna i rådets förordning (EG) nr 1782/2003 (¹) av den 29 september 2003, särskilt artiklarna 115 och 135 i den förordningen, hinder för att en medlemsstat uppställer ytterligare villkor, som inte återfinns i nämnda förordning, för att en jordbrukare ska beviljas bidrag, nämligen villkoret att jordbrukaren